

ÂL-İ İMRAN SÛRE-İ ŞERİF'İ

(3. Sûre)

(Medine döneminde inmiştir. 200 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Elif. Lâm. Mîm.

2. Allah O Allah'tır ki, kendinden başka hiçbir ilâh yoktur. O Hayy ve Kayyum'dur. (Ezelî ve ebedî hayat ile bâkidir. Zât ve kemâl sıfatları ile her şeye hâkim olup, bütün varlıklar O'nunla kâimdir).

3. Sana Kitab'ı hak ile ve kendinden önceki kitapları doğrulayıcı olarak indirdi, Tevrat ve İncil'i de indirmişti.

4. Daha önce insanlara hidayet yolunu gösterici olarak Furkan'ı indirdi. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah Azîz'dir, intikam sahibidir.

5. Ne yerde, ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

6. Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. O'ndan başka ilâh yoktur. O Azîz'dir, hükmünde hikmet sahibidir.

7. Sana Kitab'ı indiren O'dur. O'nun bazı âyetleri muhkemdir, mânâsı açık ve kesindir. Bunlar kitabın esasıdır. Diğer bir kısmı da müteşabihlerdir (birbirine benzer çeşitli mânâlar taşır). Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve kendilerine göre yorumlamak için onun benzer âyetlerinin üzerlerine düşerler. Oysa onun te'vilini ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar: "O'na inandık, hepsi Rabbimizin katındandır." derler. Bunu ancak akl-ı selim sahiplerinden başkası düşünüp anlamaz.

8. (Onlar şöyle yalvarırlar): "Ey Rabbimiz! Bizi doğru yola hidayet ettikten sonra kalplerimizi saptırıp döndürme. Bize kendi nezdinden bir rahmet ver. Şüphesiz ki bağıışı en bol olan sensin."

9. "Ey Rabbimiz! Gelmesinde aslâ şüphe olmayan bir günde sen insanları mutlaka toplayacaksın." Şüphesiz ki Allah vaadinden dönmez.

10. İnkâr edenler var ya, onların ne malları ne de çocukları Allah'a karşı hiçbir fayda sağlamaz. Onlar ateşin yakıtıdırlar.

11. (Kâfirlerin gidişatı) tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin tuttuğu yola benzer. Onlar âyetlerimizi yalanladılar, Allah da onları günahları ile yakaladı. Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

12. Resulüm! Kâfirlere de ki: Yakında yenileceksiniz ve toplanıp cehenneme sürükleneceksiniz. Orası ne kötü bir kalma yeridir!

13. (Bedir'de) karşı karşıya gelen bu iki topluluğun durumlarında sizin için mühim bir ibret vardır. Biri Allah yolunda savaşıyor, diğeri küfür içinde bulunuyordu. Onlar öbürlerinin kendilerinin iki katı olduklarını gözleriyle görüyorlardı. Allah dilediğini yardımla destekler. Bunda görebilenler için ibret vardır.

14. İnsanın gönlünü çeken kadınlar, oğullar, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşler, salma ve güzel atlar, sağmal hayvanlar ve ekinler sevgisi insanlara hoş gösterildi. Bunlar dünya hayatının geçici birer menfaatidir. Oysa gidilecek yerin güzel olanı Allah katındadır.

15. De ki: "Size bunlardan daha iyisini haber vereyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri katında, altlarından ırmaklar akan ve orada ebedî kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın hoşnutluğu vardır." Allah kullarını görendir.

16. (O takvâ sahipleri): "Ey Rabbimiz! Biz şüphesiz ki inandık, günahlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!" derler.

17. (Onlar) sabredenler, sâdıklar, huzurunda gönülden boyun bükenler, Allah için infak edenler ve seher vaktinde istiğfar edenlerdir.

18. Allah kendisinden başka ilâh olmadığına şâhitlik etmiştir. Melekler ve adâleti yerine getiren ilim sahipleri de O'ndan başka ilâh olmadığına şâhitlik ettiler. O Azîz'dir, hükmünde hikmet sahibidir.

19. Allah katında din İslâm'dır. Ancak kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra birbirlerini çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, bilsin ki Allah hesabı çok çabuk görendir.

20. Eğer seninle tartışmaya girişirlerse de ki: "Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim." Kendilerine kitap verilenlere ve kitapsız ümmilere de, de ki: "Siz de İslâm oldunuz mu?" Eğer İslâm olurlarsa doğru yolu bulurlar. Yok eğer yüz çevirirlerse sana düşen yalnızca duyurmaktır. Allah kullarını görendir.

21. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere, haksız yere peygamberlerini öldürenlere ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere elem verici bir azabı müjdele!

22. Onların yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

23. Kendilerine Kitap'tan bir nasip verilenleri görmedin mi? Aralarında hüküm vermek üzere Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da, sonra onlardan bir grup yüz çevirerek dönüyorlar.

24. Bu da onların: "Sayılı bir kaç gün dışında cehennem ateşi bize dokunmaz." demeleri sebebiyledir. Yaptıkları iftira dinleri hakkında kendilerini aldatmıştır.

25. Hiçbir şüphe olmayan (kıyamet) gününde onları topladığımız ve herkesin kazandığı kendilerine tamamen ödenip hiç kimseye haksızlık edilmediği zaman halleri nice olur?

26. De ki: "Ey mülkün sahibi Allah! Sen mülkü kime dilersen ona verirsin, kimden dilersen ondan alırsın. Kime dilersen ona izzet verirsin, yükseltirsin. Kime dilersen ona zillet verirsin, alçaltırsın. Hayır senin elindedir. Sen her şeye kâdirsin."

27. "Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğini hesapsız rızıklandırırın."

28. Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz. Meğer ki onlardan gelecek herhangi bir tehlikeden sakınmış olasınız. Allah size kendisinden korkmanızı emrediyor. Dönüş Allah'adır.

29. De ki: "Göğüslerinizde olanı gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah her şeye kâdir." "

30. Herkes iyilik ve kötülük olarak ne işlemişse kıyamet gününde hazır bulur. O zaman ister ki, kötülükleri ile kendisi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Çünkü Allah kullarına çok şefkatlidir.

31. Resulüm! Onlara söyle: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve merhamet edicidir."

32. Resulüm! De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin." Şayet yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah kâfirleri sevmez.

33. Allah Âdem'i, Nuh'u, İbrahim âilesini ve İmran âilesini âlemlere tercih etmiş, üstün kılmıştır.

34. Hepsi de birbirinin zürriyetinden gelen bir nesildir. Allah işitendir, bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı şöyle demişti: "Ey Rabbim! Karnımda olanı azatlı bir kul olarak sırf sana (hizmet etmek üzere) adadım, bunu benden kabul buyur. Şüphesiz ki işiten ve bilen ancak sensin."

36. Onu doğurunca, Allah onun ne doğurduğunu bilip dururken: "Ey Rabbim! Ben kız doğurdum. Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu da soyunu da kovulmuş şeytanın şerrinden sana ısmarlıyorum." dedi.

37. Rabbi ona güzel bir kabul ile karşılık verdi, onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi ve Zekeriya'nın himayesine bıraktı. Zekeriya onun yanına mâbede her girişinde yanında bir rızık bulur ve: "Ey Meryem! Bu sana nereden geliyor?" derdi. O da "Allah tarafından!" derdi. Şüphesiz ki Allah dilediği kimseye hesapsız rızık verir.

38. Orada Zekeriya Rabbine duâ etti. "Ey Rabbim! Tarafından bana hayırlı bir nesil bağışla. Doğrusu sen duâyı işitensin." dedi.

39. Zekeriya mâbedde durmuş namaz kılarken melekler ona seslendiler: "Haberin olsun, Allah sana Yahya adlı bir çocuk müjdeliyor. O, Allah'tan gelen bir Kelime'yi (İsâ'yı) tasdik edici, efendi, nefesine hâkim ve sâlihlerden bir peygamber olacak."

40. Zekeriya: "Ey Rabbim! Benim nasıl oğlum olabilir? Bana ihtiyarlık gelip çattı, karım da kısırdır." dedi. Rabbi: "Öyle de olsa, Allah dilediğini yapar." buyurdu.

41. "Ey Rabbim! Öyleyse bana bir işaret ver!" dedi. Allah: "Senin işaretin, insanlarla üç gün işarettten başka söz söyleyememendir. Rabbini çok zikret, sabah akşam O'nu tesbih et!" buyurdu.

42. Melekler demişti ki: "Ey Meryem! Allah seni seçti, tertemiz kıldı ve seni âlemlerin kadınlarına üstün kıldı."

43. "Ey Meryem! Rabbine gönülden boyun eğ, secde et, rüku edenlerle birlikte rüku et."

44. Resulüm! Bunlar, bizim sana vahiy yolu ile bildirdiğimiz gayb haberlerindedir. İçlerinden hangisi Meryem'i himayesine alacak diye kalemleri ile kura atarlarken sen onların yanında değildin. Çekiştikleri zaman da orada bulunmadın.

45. Melekler demişti ki: "Ey Meryem! Allah seni kendisinden bir kelime ile müjdeliyor. Adı Meryem oğlu İsâ Mesih'dir. Dünyada da ahirette de itibarlı ve Allah'ın kendisine yakın kıldıklarındandır."

- 46.** "İnsanlarla beşikte iken de yetişkin iken de konuşacak ve sâlihlerden olacak."
- 47.** Dedi ki: "Ey Rabbim! Bana bir insan eli değmediği halde benim nasıl çocuğum olabilir?" Allah: "Öyle de olsa, Allah dilediğini yaratır. Bir işe hükmedince ona 'Ol!' der, o da oluverir." dedi.
- 48.** Ona kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.
- 49.** Onu İsrailoğullarına bir peygamber yapacak. (Onlara şöyle diyecek): "Ben size Rabbinizden bir âyet (mucize) ile geldim. Size çamurdan bir kuş sureti yapar, ona üflerim ve Allah'ın izni ile o hemen kuş oluverir. Yine Allah'ın izni ile anadan doğma körü ve alacalıyı iyileştirir, ölüleri diriltirim. Ayrıca evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer inanmışsanız, bunda sizin için bir âyet (ibret) vardır."
- 50.** "Benden önce gelen Tevrat'ı tasdik etmekle beraber size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılmak üzere gönderildim. Size Rabbinizden bir âyet getirdim. O halde Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 51.** "Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin. İşte bu doğru yoldur."
- 52.** İsâ onların inkârlarını hissedince: "Allah yolunda yardımcıları kimlerdir?" dedi. Havârîler dediler ki: "Biziz Allah'ın yardımcıları, Allah'a inandık, şâhit ol ki biz müslümanlarız!"
- 53.** "Ey Rabbimiz! Senin indirdiğine inandık, Peygamber'e uyduk. Bizi şâhit olanlarla beraber yaz!"
- 54.** (Yahudiler gizlice) tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi. Allah tuzak kuranlara karşılık vermekte en güçlü olandır.
- 55.** O vakit Allah şöyle buyurdu: "Ey İsâ! Ben seni eceline yetireceğim ve seni nezdime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden tertemiz ayıracağım, sana tâbi olanları kıyamet gününe kadar inkâr edenlerin üstünde tutacağım. Sonra da dönüşünüz bana olacak. İşte o zaman ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim."
- 56.** "İnkâr edip kâfir olanları, dünyada da ahirette de şiddetli bir azaba çarptıracağım. Onların hiç yardımcıları da olmayacak."
- 57.** İman edip sâlih amel işleyenlere gelince, Allah onlara mükâfatlarını tam olarak verecektir. Allah zâlimleri sevmez.
- 58.** Resulüm! İşte bunları sana âyetlerden ve hikmet dolu Zikir'den okuyoruz.
- 59.** Hiç şüphe yok ki, İsâ'nın babasız dünyaya gelişi de Allah nezdinde Âdem'in durumu gibidir. Allah Âdem'i topraktan yarattı, sonra ona "Ol!" dedi, o da oluverdi.
- 60.** Hak Rabbinden gelendir. Öyleyse şüphecilerden olma!
- 61.** Resulüm! Sana ilim geldikten sonra seninle bu hususta tartışmaya kalkarlarsa de ki: "Geliniz! Sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi oğullarınızı biz de kendi oğullarımızı, siz kendi kadınlarınızı biz de kendi kadınlarımızı çağıralım. Sonra da duâ edelim ve Allah'ın lânetinin yalancıların üzerlerine olmasını dileyelim."
- 62.** İşte bu, elbette en doğru haberdir. Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hiç şüphesiz ki Allah Aziz'dir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir.

- 63.** Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz ki Allah fesat çıkarıcıları bilendir.
- 64.** De ki: "Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda eşit bir kelimeye geliniz. Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın." Eğer onlar yine yüz çevirirlerse: "Şâhit olun ki, biz müslümanlarız." deyin.
- 65.** Ey Ehl-i kitap! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Halbuki Tevrat da İncil de ondan sonra indirilmiştir. Siz hiç düşünmez misiniz?
- 66.** Hadi siz bilginiz olan şey hakkında tartışıyorsunuz. Fakat bilginiz olmayan şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa Allah her şeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.
- 67.** İbrahim ne yahudi ne de hıristiyandı. Fakat o Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslümandı. Müşriklerden de değildi.
- 68.** İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ile, bu peygamber (Muhammed) ve müminlerdir. Allah müminlerin dostudur.
- 69.** Kitap ehlinden bir tâife sizi saptırmak isterler. Oysa onlar ancak kendilerini saptırırlar da farkında olmazlar.
- 70.** Ey ehl-i kitap! Görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?
- 71.** Ey ehl-i kitap! Niçin hakkı bâtıla karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?
- 72.** Ehl-i kitaptan bir tâife dedi ki: "İman edenlere indirilene günün başında inanın, sonunda da inkâr edin. Olur ki dönerler."
- 73.** "Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın." De ki: "Gerçek hidayet Allah'ın hidayetidir." (Onlar kendi aralarında şöyle dediler): "Size verilenin benzerinin bir başkasına verildiğine, veya Rabbinizin katında size karşı onların delil getireceklerine de inanmayın." De ki: "Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah'ın lütfü geniştir, O her şeyi bilir."
- 74.** Rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah büyük lütuf ve kerem sahibidir.
- 75.** Ehl-i kitaptan öylesi vardır ki, ona yükler dolusu mal emanet bıraksan, onu sana eksiksiz iâde eder. Fakat onların içinde öylesi de vardır ki, ona bir dinar versen tepesine dikilmedikçe onu sana ödemez. "Kitap ehli olmayan Araplar'ın ve sair kimselerin (hakkını yemekten dolayı) üzerimize bir sorumluluk yoktur." derler ve onlar Allah adına bile bile yalan söylerler.
- 76.** Hayır! Kim ahidini yerine getirirse ve Allah'tan korkarsa, şüphesiz ki Allah takvâ sahiplerini sever.
- 77.** Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir pahaya satanlar var ya, onların ahirette hiçbir nasibi yoktur. Allah kıyamet günü onlara kelâmıyla hitap etmeyecek, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.
- 78.** Onlardan bir grup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip bükerekler. Halbuki okudukları kitaptan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde: "Bu Allah katındandır." derler. Onlar bile bile Allah'a iftirâ ediyorlar.

79. Allah'ın kendisine kitap, hüküm ve peygamberlik verdiği kimsenin, insanlara: "Allah'ı bırakıp da bana kul olun!" demesi mümkün değildir. Fakat o: "Kitabı okuduğunuza ve öğrettiğinize göre Rabbânîler olunuz." der.

80. Size melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi de emretmez. Hiç müslüman olduktan sonra size küfrü emreder mi?

81. Allah vaktiyle peygamberlerden kesin söz almıştı: "Celâlim hakkı için, size kitap ve hikmet verdim. Sizde olan o kitap ve hikmeti tasdik edip doğrulayan bir peygamber gelecek. Ona mutlaka iman edeceksiniz ve mutlaka ona yardımda bulunacaksınız. Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?" demişti. Onlar da: "Kabul ettik." demişlerdi. Allah da: "O halde şâhit olun, ben de sizinle beraber şâhit olanlardanım." buyurmuştu.

82. Bundan sonra artık kim yüz çevirirse onlar fâsıkların tâ kendileridir.

83. Şimdi onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Halbuki göklerde ve yerde olanların hepsi ister istemez O'na teslim olmuşlardır, nihayet de O'na döndürüleceklerdir.

84. De ki: "Biz Allah'a iman ettik. Bize indirilene de; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlara indirilene de; Musa'ya, İsâ'ya ve peygamberlere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırdetmeyiz. Ve biz ancak O'na teslim olanlarız."

85. Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, onunki aslâ kabul edilmeyecektir. Ahirette de ziyan edenlerden olacaktır.

86. İman ettikten, peygamberin hak olduğuna şahadet ettikten ve kendilerine apaçık deliller geldikten sonra inkâr eden bir topluluğu Allah nasıl hidayete erdirtir? Allah zâlimler topluluğunu hidayete erdirtmez.

87. İşte bunların cezası: Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerindedir.

88. Bu lânete ebediyyen gömülüp gidecekler. Onların azapları hafifletilmez, yüzlerine de bakılmaz.

89. Ancak bunun ardından tevbe edip kendini düzeltenler başka. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

90. İman ettikten sonra kâfir olup ve küfürde daha da ileri gidenlerin tevbeleri aslâ kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapıkların tâ kendileridir.

91. İnkâra saplanmış ve kâfir olarak ölenler, dünya dolusu altını fidye vermiş olsa dahi aslâ hiçbirinden kabul edilmeyecektir. Elem verici azap onlarıdır, onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

92. Sevdiğiniz şeyleri Allah yolunda infak etmedikçe aslâ iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz ki Allah onu bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce İsrail'in (Yakub'un) kendisine haram ettiğiinden başka bütün yiyecekler İsrailoğullarına helal idi. De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz Tevrat'ı getirip okuyun."

94. Artık bundan sonra da kim Allah'a yalan uydurup iftirâ ederse, işte onlar zâlimlerin tâ kendileridir.

95. De ki: "Allah doğruyu söylemiştir. Öyleyse Hakk'a yönelmiş olan İbrahim'in dinine uyunuz. O müşriklerden değildi."

96. Şüphesiz ki insanlar için ilk kurulan Beyt, Mekke'deki mubarek ve âlemlere hidayet kaynağı olan Kâbe'dir.

97. Orada apaçık alâmetler ve İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse güvenlik içinde olur. Hacca gidip gelmeye gücü yeten herkesin Kâbe'yi ziyaret etmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse, şüphesiz ki Allah âlemlerden müstağnidir.

98. De ki: "Ey ehl-i kitap! Allah'ın âyetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? Oysa Allah sizin yaptıklarınıza şâhittir."

99. De ki: "Ey ehl-i kitap! Niçin iman edenleri Allah'ın yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Hak olduğuna şâhit iken, o yolu eğri göstermeye yelteniyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir."

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir zümreye uyarsanız, imanınızdan sonra sizi çevirirler de kâfir yaparlar.

101. Size Allah'ın âyetleri okunurken ve aranızda O'nun Resul'ü bulunurken nasıl küfre dönersiniz? Kim Allah'a sımsıkı sarılırsa, muhakkak ki o doğru bir yola iletilmiştir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkmak lâzımsa öylece korkun. Sakın siz müslüman olmaktan başka bir sıfatla can vermeyin.

103. Hepiniz topluca sımsıkı Allah'ın ipine sarılın, parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani siz birbirinize düşman idiniz. Allah gönüllerinizi birleştirmiş ve O'nun nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz bir ateş çukurunun tam kenarında iken, oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah, doğru yolu bulasınız diye size âyetlerini böyle açıklıyor.

104. İçinizde insanları hayra çağırın, iyilikleri emreden, kötülükten sakındıran bir topluluk bulunsun. İşte onlar gerçek kurtuluşa erenlerdir.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. Onlar için kıyamet günü büyük bir azap vardır.

106. O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara: "İnanmanızdan sonra kâfir mi oldunuz? Öyle ise inkâr etmenizden dolayı tadın azabı!" denilecektir.

107. Yüzleri ağaranlara gelince; onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, orada ebedî kalacaklardır.

108. İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları sana hak olarak okuyoruz. Allah âlemlere zulmetmek istemez.

109. Göklerde olanlar da yerde olanlar da Allah'ındır. Bütün işler Allah'a döndürülür.

110. Siz beşeriyet için meydana çıkartılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emreder kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız ve Allah'a inanırsınız. Ehl-i kitap da inansaydı, elbette bu kendileri için daha hayırlı olurdu. İçlerinde iman edenler olmakla birlikte, çoğu yoldan çıkmış fâsıklardır.

111. Onlar incitmekten başka size herhangi bir zarar veremezler. Sizinle savaşa girişecek olsalar bile, arkalarına dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

112. Onlar (yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, zillet altında kalmaya mahkûmdurlar. Meğer ki Allah'ın ahbine ve insanların ahbine sığınmış olsunlar. Onlar Allah'tan bir gazaba uğramışlardır ve üzerlerine miskinlik (damgası) vurulmuştur. Çünkü onlar Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberlerini öldürüyorlardı. Bu, onların isyan etmelerinden ve haddi aşmalarındandır.

113. Onların hepsi bir değildir. Ehl-i kitap içinde istikamet sahibi bir topluluk da vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.

114. Onlar Allah'a ve ahiret gününe inanırlar. İyiliği emreder kötülükten men ederler. Hayırlı işlere koşuşurlar. İşte bunlar sâlih kimselerdendirler.

115. Yaptıkları hiçbir iyilik karşılıksız bırakılmayacaktır. Allah takvâ sahiplerini çok iyi bilir.

116. İnkâr edenlerin malları ve evlâtları Allah nezdinde kendilerinden hiçbir şeyi uzaklaştıramayacaklardır. İşte onlar cehennemliktirler, orada ebedî kalacaklardır.

117. Onların, bu dünya hayatında harcadıkları şeyler; kendilerine zulmeden bir topluluğun, ekinlerini vurup da onu mahveden kavurucu bir rüzgâra benzer. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

118. Ey iman edenler! Sizden olmayan kimseleri sakın sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten aslâ geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür. Eğer düşünürseniz, âyetleri size açıklamış bulunuyoruz.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz bütünüyle kitaba inanırsınız. Onlar ise, sizinle karşılaştıkları zaman: "İnandık!" derler. Kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden ötürü parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: "Kininizle geberin!" Şüphesiz ki Allah göğüslerin özünü bilendir.

120. Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir musibet gelse buna da sevinirler. Eğer sabreder, Allah'tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.

121. Resulüm! Hani sen müminleri savaş için duracakları yerlere yerleştirmek üzere erkenden evinden ayrılmıştın. Allah işitendir, bilendir.

122. O zaman içinizden iki tâife bozulmaya yüz tutmuştu. Oysa Allah onların yardımcıları idi. Müminler yalnız Allah'a güvensinler.

123. Andolsun ki siz güçsüz olduğunuz bir durumda iken Bedir'de Allah size yardım etmişti. O halde Allah'tan korkun ki, şükretmiş olasınız.

124. O zaman sen müminlere: "İndirilen üçbin melekle Rabbinizin sizi takviye etmesi, size yetmez mi?" diyordun.

125. Evet! Eğer siz sabreder ve Allah'tan korkarsanız, onlar da hemen üzerinize gelirlerse, Rabbiniz size nişanlı beşbin melekle yardım edecektir.

- 126.** Allah bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bu sayede iyice yatışsın diye yaptı. Yardım ancak, güçlü ve hikmet sahibi Allah katındandır.
- 127.** Allah kâfirlerden bir kısmını koparıp ayırsın veya onları perişan etsin de, bu sebeple onlar hüsrana uğrayarak geri dönüp gitmiş olsunlar.
- 128.** Bu işten dolayı senin yapacağın hiçbir şey yoktur. Allah ya onların tevbelerini kabul eder, ya da onlara azap eder. Çünkü onlar zâlimdirler.
- 129.** Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. O dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.
- 130.** Ey iman edenler! Kat kat artırılmış olarak fâizi yemeyiniz. Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.
- 131.** İnkâr edenler için hazırlanmış ateşten korunun.
- 132.** Allah'a ve Peygamber'e itaat edin ki, size de merhamet edilsin.
- 133.** Rabbinizin başına ve Allah'tan korkanlar için hazırlanmış, genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun!
- 134.** O takvâ sahipleri ki bollukta ve darlıkta Allah için infak ederler, öfkelerini yenerler, insanların kusurlarını affederler. Allah da güzel davrananları sever.
- 135.** Onlar ki bir kötülük yaptıklarında veya kendilerine zulmettiklerinde, Allah'ı hatırlayarak hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Bir de onlar işledikleri kötülüklerde, bile bile ısrar etmezler.
- 136.** İşte onların mükâfatı, Rableri tarafından bağışlanma ve altlarından ırmaklar akan cennetlerdir. Orada ebedî kalacaklardır. Çalışanların mükâfatı ne güzeldir!
- 137.** Sizden önce de nice sünnetler (hadiseler) gelip geçti. Onun için yeryüzünde gezip dolaşın da, yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın!
- 138.** Bu (Kur'an), insanlar için bir açıklama, takvâ sahipleri için de bir hidayet ve bir öğüttür.
- 139.** Ey müminler! Gevşemeyin, üzölmeyin. Gerçekten inanıyorsanız, siz mutlaka en üstünsünüzdür.
- 140.** Eğer size (Uhud'da) bir yara dokundu ise o kâfirler topluluğuna da (Bedir'de) benzeri bir yara dokunmuştu. Biz o sevinçli ve kederli günleri insanlar arasında (bazen lehe bazen aleyhe) döndürür dururuz. Bu da Allah'ın, ihlâslı ve azimli müminleri ayırdetmesi, içinizden şehidler edinmesi içindir. Allah zâlimleri sevmez.
- 141.** Bir de müminleri tertemiz yapıp arıtması ve kâfirleri mahvetmesi içindir.
- 142.** Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenlerle etmeyenleri, sebat edenlerle etmeyenleri belli etmeden cennete gireceğinizi mi sanıyordunuz?
- 143.** Andolsun ki siz ölümlle yüz yüze gelmezden önce onu temenni ederdiniz. Şimdi onunla karşılaştınız ve gözlerinizle bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed ancak bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse, siz topuklarınız üzerinde geri mi döneceksiniz? Kim geri dönerse Allah'a hiçbir şeyle zarar yapmış olamaz. Allah şükredenleri mükâfatlandıracaktır.

145. Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez. O belli bir süreye göre yazılmıştır. Her kim dünya nimetini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de âhiret sevabını isterse, ona da bundan veririz. Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız.

146. Nice peygamberler vardı ki, beraberinde Rabbe kul olanlardan çok kimse savaştılar ve Allah yolunda başlarına gelenden dolayı gevşemediler, yılmadılar, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

147. Onların sözleri sadece şöyle demekten ibaretti: "Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla. Ayaklarımızı sabit kıl, kâfirler gürûhuna karşı bize yardım et."

148. Bu yüzden Allah onlara dünya nimetini de ahiret nimetini de fazlasıyla verdi. Allah iyilik edenleri sever.

149. Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, onlar sizi topuklarınız üzerinde (eski dininize) geri çevirirler. O takdirde büsbütün kaybedenlerden olursunuz.

150. Halbuki sizin mevlânız Allah'tır ve O yardımcılarının en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaları sebebiyle kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Onların varacağı yer ateştir! Ne kötüdür o zâlimlerin varacağı yer!

152. Andolsun ki Allah size olan vaadini yerine getirdi. O'nun izni ile kâfirleri kırıp biçiyordunuz. Nihayet sevdiğiniz zaferi size gösterdikten sonra gevşeyip o emir hakkında çekişmeye kalktınız ve âsi oldunuz. Sizden bir grup dünyayı, bir grup da âhireti istiyordu. Sonra sizi imtihan etmek için onlara karşı yardımını üzerinizden çekti. Bununla beraber sizi bağışladı. Allah müminlere karşı çok lütüfkârdır.

153. Hani siz kimseye bakmadan kaçışıyordunuz. Peygamber de arkanızdan çağırıp duruyordu. Allah sizi keder üstüne kedere uğrattı ki, bundan dolayı kaybettiğinize ve başınıza gelenlere üzülmesiniz. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

154. Sonra o üzüntünün ardından Allah size öyle bir güven, öyle bir uyku indirdi ki, içinizden bir kısmını bürüyordu. Bir kısmı da canlarının derdine düşmüştü. Allah'a karşı câhiliyet zannı gibi hak olmayan bir zanda bulunuyorlar ve: "Bu işten bize bir şey var mı?" diyorlardı. Resulüm! De ki: "Bütün emir Allah'ındır." Onlar kalplerinde gizlediklerini sana açıklamıyorlar. "Bu, bize âit bir şey olsaydı, hiçbirimiz burada öldürülmezdi." diyorlar. Resulüm! De ki: "Eğer sizler evlerinizde dahi kalmış olsaydınız, öldürülmesi takdir edilmiş olanlar, öldürülüp düşecekleri yerlere kendiliklerinden çıkıp giderlerdi. Bu, göğüslerinizin içindekini yoklamak, kalplerinizdekini temizlemek içindir. Allah göğüslerin özünü bilendir.

155. İki ordu karşılaştığı gün içinizden geri dönenleri şeytan, sırf işledikleri bazı şeyler yüzünden yoldan çıkarmak istemişti. Yine de Allah onları bağışladı. Çünkü Allah çok bağışlayandır, Halîm olandır.

156. Ey iman edenler! Sizler inkâr edenler gibi yeryüzünde sefere çıkan veya savaşan kardeşleri hakkında: "Eğer bizim yanımızda kalsalardı ölmezlerdi veya öldürülmezlerdi."

diyenler gibi olmayın. Allah bunu onların yüreklerinde bir iç acısı yaptı. Halbuki diriltlen de öldüren de Allah'tır. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

157. Andolsun ki Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, şunu iyi bilin ki Allah'ın bağışlaması ve rahmeti, onların (dünyada) topladıklarından çok daha hayırlıdır.

158. Andolsun ki ölseniz veya öldürülseniz, Allah'ın huzurunda mutlaka toplanacaksınız.

159. Allah'ın rahmeti sayesinde ki, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı yürekli olsaydın, etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet ve bağışlanmaları için duâ et. İşlerinde müminlerle istişare et! Müşavereden sonra bir de azmettin mi, artık Allah'a tevekkül et. Çünkü Allah tevekkül edenleri (kendisine bağlananları) sever.

160. Eğer Allah size yardım ederse artık sizi yenip mağlup edecek yoktur. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, O'ndan başka size yardım edecek kimdir? Müminler yalnız Allah'a güvensinler.

161. Bir peygamber için ganimet malına ihanet etmek olur şey değildir. Kim bu hıyanetliği yaparsa, kıyamet gününde hıyanet ettiği şeyle gelir. Sonra herkese kazandığı tastamam verilir ve onlara aslâ zulmedilmez.

162. Allah'ın hoşnutluğuna uyan kimse, Allah'ın gadabına uğrayan kimse gibi olur mu? Onun yeri cehennemdir. O ne kötü bir dönüş yeridir!

163. Onlar Allah katında derece derecedirler. Allah onların yaptıklarını görmektedir.

164. Andolsun ki, Allah müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Çünkü onlara Allah'ın âyetlerini okuyan, kendilerini tertemiz yapıp arıtan, kitap ve hikmeti öğreten kendi içlerinden bir peygamber göndermiştir. Halbuki onlar daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

165. (Bedir'de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğimiz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza gelince; "Bu nasıl oluyor?" dersiniz. Resulüm! De ki: "O musibet kendi tarafınızdandır." Şüphesiz ki Allah her şeyde kâdirdir.

166. İki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen felâket de Allah'ın izniyle olmuştur. Bu, mümin olanları ortaya çıkarması içindi.

167. Bir de münafık olanları ortaya çıkarması içindi. Onlara: "Gelin! Allah yolunda çarpışın veya savunun!" denildiği zaman: "Eğer savaş olacağını bilseydik, elbette arkanızdan gelirdik." dediler. Onlar o gün imandan daha çok kâfirliğe yakın idiler. Ağızlarıyla, kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Onların gizlediği şeyi Allah en iyi bilendir.

168. Onlar (evlerinde) oturup da kardeşleri için: "Bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi." dediler. Resulüm! De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz ölümü kendinizden savın."

169. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanmayın. Bilâkis onlar diridirler, Rableri katında rızıklanmaktadırlar.

170. Allah'ın kendilerine verdiği ihsanlardan dolayı sevinç içindedirler. Arkalarından henüz kendilerine katılmayan kimselere de hiçbir korku olmayacağını ve üzülmeyeceklerini müjdelemek isterler.

171. Onlar Allah'tan olan nimet ve keremin; Allah'ın müminlerin ecrini zâyi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler.

172. Yara aldıktan sonra da Allah'ın ve Peygamber'in dâvetine uydular. Hele onlardan iyilik edenlere ve gereğince Allah'tan korkanlara büyük bir mükâfat vardır.

173. Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine: "Düşmanlarınız olan insanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun!" dediklerinde, bu söz onların imanını arttırdı ve üstelik: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!" dediler.

174. Sonra da kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan, Allah'ın nimet ve keremiyle geri döndüler. Böylece Allah'ın rızâsına uymuş oldular. Allah büyük kerem sahibidir.

175. O şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. O halde mümin iseniz onlardan korkmayın, benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin! Şüphesiz ki onlar Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara âhirette hiçbir nasip vermemek istiyor. Onlar için büyük bir azap vardır.

177. İman karşılığında küfrü satın alanlar, şüphesiz ki Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elem verici bir azap vardır.

178. Kâfirler kendilerine mühlet verişimizi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar. Biz onlara sırf günahları çoğalsın diye mühlet veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah müminleri, içinde bulunduğunuz şu durumda bırakacak değildir. Nihayet murdarı temizden ayıracaktır. Allah sizi gaybden haberdar edecek değildir. Fakat Allah peygamberlerinden dilediğini seçer. Allah'a ve peygamberlerine inanın. Eğer inanır ve takvâ sahibi olursanız size çok büyük bir mükâfat vardır.

180. Allah'ın, kereminden kendilerine verdiği şeyde cimrilik edenler hiçbir zaman onu kendileri için hayırlı sanmasınlar. Bu onların zararınadır. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah bütün yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

181. "Gerçekten Allah fakirdir, biz ise zenginiz." diyenlerin lâfını andolsun ki Allah işitmiştir. Onların söylediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve: "Tadin o yangın azabını!" diyeceğiz.

182. Bu, kendi ellerinizle yapmış olduğunuz şeylerin karşılığıdır. Allah kullarına aslâ zulmedici değildir.

183. O kimseler: "Doğrusu Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmediği herhangi bir peygambere iman etmememiz hususunda ahid verdi." dediler. De ki: "Benden önce de nice peygamberler apaçık delillerle ve dediğiniz şeyle geldiler. Eğer doğru sözlü iseniz, niçin onları öldürdünüz?"

184. Eğer seni yalanladılarsa, senden önce apaçık deliller, sahifeler ve nur saçan kitap getiren peygamberler de yalanlanmıştı.

185. Her insan ölümü tadacaktır. Yaptıklarınızın karşılığı kıyamet gününde size eksiksiz verilecektir. Ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulan kimse, artık kurtulmuştur. Dünya hayatı aldatıcı geçimlikten başka bir şey değildir.

186. Andolsun ki mallarınıza ve canlarınıza ibtilâlar verilerek imtihan olacaksınız. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takvâ gösterirseniz, bilmiş olun ki bu, üzerinde sebat edilecek işlerdendir.

187. Allah kendilerine kitap verilenlerden: "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, gizlemeyeceksiniz." diye söz almıştı. Onlar ise bunu arkalarına attılar ve az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alış-veriş ne kötü!

188. O yaptıkları ile sevinen ve yapmadıkları ile de övülmeyi sevenleri sakın azaptan kurtulacak sanma! Onlar için elem verici bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

190. Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde aklı-selim sahipleri için elbette âyetler (deliller) vardır.

191. Onlar ayakta iken, otururken, yanları üzerine yatarken Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler (ve şöyle duâ ederler): "Ey Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tenzih ederiz. Bizi ateş azabından koru."

192. "Ey Rabbimiz! Sen kimi ateşe koyarsan, onu rezil etmiş, rüsvay etmiş olursun. Zâlimlerin hiç yardımcıları yoktur."

193. "Ey Rabbimiz! Doğrusu biz: 'Rabbinize inanın!' diye imana çağırın bir dâvetçiyi işittik, hemen iman ettik. Ey Rabbimiz! Günahlarımızı bize bağışla! Kötülüklerimizi ört! Canımızı iyilerle beraber al."

194. "Ey Rabbimiz! Bize peygamberlerin vasıtasıyla vâdettiklerini ikram et ve kıyamet gününde bizi rezil etme, rüsvay etme! Şüphesiz ki sen vaadinden caymazsın."

195. Rableri onların duâlarına karşılık verdi: Ben içinizden erkek olsun kadın olsun, çalışanın yaptığını boşa çıkarmam. Hep birbirinizdensiniz. Onlar ki hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğratıldılar, savaştılar ve öldürüldüler. Andolsun ki, onların kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Bu mükâfat Allah tarafından. Mükâfatın en güzeli, Allah katındadır.

196. İnkâr edenlerin refah içinde diyar diyar dolaşması sakın seni aldatmasın!

197. Bu, ancak az bir geçimdir. Sonra varacakları yer cehennemdir. O ne kötü yataktır!

198. Fakat Rablerinden korkanlar için, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Allah tarafından ağırlanırlar. Ebrâr (iyiler) için Allah katındakiler ise daha hayırlıdır.

199. Ehl-i kitaptan öyleleri vardır ki, Allah'a inanırlar, size indirilene de kendilerine indirilene de inanırlar. Allah'tan korkarlar. Allah'ın âyetlerini az ve önemsiz bir pahaya değiştirmezler. Onların mükâfatı da Rableri katındadır. Allah, hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin, sebat gösterin, hazırlıklı ve uyanık bulunun ve Allah'tan korkun ki, felâha erebilesiniz.

Sûre 4

| [Alfabetik Sıraya Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Kur'an-ı Kerimdeki Sırasına Göre Sûrelerin Fihristi](#) |
| [Yayınlarımız](#) | [Ana Sayfa](#) |